

2 augustus tot en met
12 augustus 2001

Ik heb de eer om het verslag van de motorvakantie naar Tsjechië te maken en dat doe ik met veel plezier hoor, voor als jullie denken van niet. Laat ik maar bij het begin beginnen: Eindelijk was het zover, het was 2 augustus en de wekker liep in huize Koornneef (die in Drunen dus niet die in Zutphen!) om kwart over vijf (in de morgen!!) af. Met een slaperige kop drong het tot ons door dat we op moesten staan, want we gingen op vakantie.

Nadat om half zes ook de jongste twee van het hele gezelschap wakker waren gemaakt, Stephanie en Annelore, gingen we om zes uur rijden richting Duitsland waar we om tien uur hadden afgesproken in Soest (het Duitse Soest wel te verstaan dus niet de plaats bij Utrecht). Dat was ook gelijk de eerste stop die veranderd werd van plaats, in plaats van de eerste parkeerplaats, werd het een Burgerking bij een benzinepomp. Inmiddels was in huize Koornneef in Zutphen om 6 uur de wekker gegaan en na koffiezetten, douchen en aankleden kwamen de andere reizigers hier binnendruppelen. Na het genot van een bakkie koffie c.q. thee was het eindelijk tijd om te vertrekken. Nog vlug de motorrijdersvlag binnenhalen, want die moest natuurlijk mee, afscheid nemen van onze uitzwaaiers (Jan, Greet en Florence) en de nodige foto's nemen was het uiteindelijk 7.15 uur toen de stoet vertrok. Via Winterswijk ging het naar Duitsland om op de afgesproken tijd in Soest te zijn. Na wat gebel heen en weer over de Burgerking locatie was dat dus geregeld en er was ook maar weinig bezwaar tegen, want ja die hamburgers en milkshakes gingen er wel in. Bij de meeste was dat dus gewoon een milkshake, want het was kwart over tien. Nadat we waren uitgerust gingen we verder op pad, nu met z'n twaalf, ipv vijf. Iedereen die mee was (van oud naar jong): Leonard, Marjo, Bart*, Joke*, Martijn*, Ivo*, Menno*, Mark, Ronald, Kimberley, Annelore en lest best Stephanie. (*= met eigen motor). Nadat de rest van de route was doorgenomen gingen we weer op reis. Bij Winterberg zouden we gaan eten. Nou de auto's met in de Mondeo Ronald en Mark en de Pontiac met Leonard, Marjo, Annelore, Stephanie en ik waren als eerste op de eerste parkeerplaats aan de rechterkant. De motoren lieten even op zich wachten, ongeveer een kwartiertje schat ik, wat te verklaren was want dit zou de eerste keer van meerdere zijn dat ze verkeerd reden. Nadat we hadden gepicknickt met z'n allen gingen we alweer verder. Na nog wat tankstops en koffiepauzes, waarbij ik de route vervolgde achterop de motor van Martijn, gingen we rond zes uur een plaats zoeken om te slapen. Na drie plaatsen te hebben gehad die helemaal vol zaten kwamen we terecht in Bad Orb 450 km verder vanuit Zutphen en vanaf Drunen 550km. In een leuk hotel met een oudere man die het ons allemaal naar een leien dakje maakte. Na een heerlijk avond eten, een lekkere douche en een heerlijk bed met daarna een ontbijt gingen we weer verder. Het was buiten een stuk kouder maar nog steeds heerlijk weer. Stephanie en Annelore zouden achterop gaan en op het moment dat ze hun motorkleren aan hadden en hun helm op kwam Bart aan lopen. Hij zag de meiden staan en riep zeer luid; "Ik wil degene in het leer", niet wetende wie van de twee dat zou zijn. Dat bleek dus Stephanie te zijn, dus Stephanie was degene die bij Bart achterop de motor zat en Annelore bij Ivo. Ook de tweede dag verliep goed, en aan de regen stoorde we ons gewoon niet. Maar ook deze dag verliep niet zonder

problemen, want bij Nürnberg (Neurenberg) waren er wegwerkzaamheden en lag alles een beetje door elkaar, je moest dus goed opletten welke weg je nemen moest. Waar het nou aan lag, dat weet ik niet, maar of het nou is dat ze met de motoren niet goed opletten, of dat ze gewoon weer zin hadden om verkeerd te rijden, de motoren waren weer verkeerd gereden. (inderdaad de auto's zaten wel goed en zaten dus zoals afgesproken op de eerste rustplek aan de rechterkant te wachten op degene die op de motor zaten). Nadat de groep was herenigd en we allemaal een pizza hadden gegeten, vervolgde we onze weg. Aangezien het was gaan regenen en we toch wat wilden doorrijden zijn we hier van de route afgeweken en hebben een stuk de snelweg gevolgd. Na nog een pauze tussendoor gingen we ook nu weer op zoek naar een slaapplek. We kwamen aan in Straubing en vonden we een hotel in het centrum, tegenover een café en in de buurt van een McDonalds. Dat vonden we ook geen van alle een probleem. Dus nadat we de kamers hadden verdeeld, en de "oudere" erachter kwamen dat de drie jongste van het stel (Annelore, Stephanie en ik) de grootste kamer van het hele hotel hadden, moest er natuurlijk wel even over en weer gepest worden. Nadat we bij de McDonalds hadden gegeten, zouden Leonard, Bart, Joke en Marjo even gaan wandelen, de jongens zouden uitgaan, en de dames gingen naar hun kamer douchen en slapen. De volgende dag was Menno jarig, hij werd 21. We kwamen beneden en Joke had een leuk idee: wij zouden voor Menno zingen als ie beneden kwam, maar omdat Menno, Ivo en Martijn nog naar beneden moesten komen en we gewend zijn dat Martijn de laatste is, ging ik met een list naar boven zodat de andere eerder beneden zouden zijn, dat lukte alleen niet. Gelukkig kwamen we onderweg naar de ontbijtzaal Bart tegen, die was toen even de redder in "nood". Hij zorgde ervoor dat Menno als laatste beneden was. Nadat we hadden gezongen en gegeten de spullen hadden gepakt en weer klaar waren, zetten wij onze reis weer door. Mark en ik gingen achterop (Mark bij Ivo, ik bij Martijn). Nadat we een tijd hadden gereden en ook al weer een tankstop hadden gehad, namen we een koffiepauze. Annelore ging achterop bij Bart, Mark nog steeds bij Ivo, en ik zat bij Menno, we zouden een aantal haarspeld bochten krijgen, dus de motorrijders moesten het wel echt zeker weten. Nadat we twee haarspeldbochten hadden gehad, was het ook weer afgelopen, dus het viel wel mee. Toen wist ik echter nog niet dat er ook een aantal steile afdalingen zouden komen. Nou we kwamen door wat kleine plaatsjes, waar ook mooie vrouwen liepen (de mooie mannen waren ver te zoeken) en ook nu werd er dus het nodige getoeterd door de heren (af en toe zijn het nog wel kleine kinderen). Nadat we uit een plaatsje kwamen was daar de eerste steile afdaling, van een reeks volgende, er reed echter ook nog een tractor, en die gingen ze dus maar even inhalen, dat was dus ook de enige keer dat ik maar even mijn ogen heb dichtgedaan achterop. Nadat Menno en Martijn er vandoor schoten, ze hebben snelle motoren dus daar maakten ze ook even gebruik van, en Ronald volgde met Stephanie in de Mondeo, zijn we een mooie weg "over geracet" (het viel op zich best wel mee). En we hebben op elkaar gewacht voor de Tsjechische grens. Toen daar even een peukpauze was gehouden en de paspoorten waren gepakt, gingen we een paar meter verderop over de grens. De Oostenrijkse douane beambte, die eerst onze paspoorten pakte en ze aan een grondig onderzoek wierp, bekeek de motoren, uit welk land we kwamen etc (hij vroeg verder niks). Daarna was er de tweede beambte, de Tsjechische, die het beter had bekeken door in een hokje te zitten. Hij bekeek het paspoort ook nog eens en zette er een stempel in. De reis kon worden voortgezet, wel te verstaan nog vijf kilometer!! Nou de laatste vijf minuten van de heenreis waren aangebroken. En toen waren we er: Pension Vhyldka, in Predni Vyton. De vakantie kon echt beginnen. We gingen onze spullen in de huisjes leggen, uitpakken, en daarna gingen we lunchen, dat moesten we namelijk nog doen. Na het eten

gingen er een paar naar Vyssi Brod om geld te pinnen. Iedereen kon pinnen zonder problemen, op Bart na natuurlijk, hij voerde zijn pasje in, maar voordat hij iets kon doen, spuugde het apparaat zijn pasje weer uit. Eenmaal terug hebben we wat gehangen en 's avonds weer eten. Bij de koffie had Menno een taart gekregen (hij was nog steeds jarig, en taart hoort erbij). Maar het was wel een heel bijzondere taart: een Tietentaart (woorden van Stephanie en Annelore). Het was een immens grote taart, in de vorm van het bovenlichaam van een vrouw. Het was echt een hele mooie taart. Op de vraag of hij niet even de roosjes die tussen de borsten lagen er met zijn mond uit wou halen, wat hij uiteraard deed, kreeg hij een klein zetje, de taart was nu dus mooi gespleten. Tijd voor cadeautjes, hij kreeg wat cadeautjes, besmeurde iedereen met zijn gezicht wat onder de taart zat, dus iedereen had er plezier van. Nadat de taart was aangesneden en verdeeld, de helft bleef toen al over, was het even stil aan tafel, er werd gegeten. De taart was alleen wat machtig en daarom was er dan ook bijna niemand die het stuk wat ie ervan had gekregen helemaal opat. Nadat om ongeveer half elf de kleinste van het gezelschap richting hun bed werden gestuurd, kwam Franta binnen met een fles Jimbeam Whiskey. Iedereen kreeg een glaasje en de rest was voor Menno. Nadat de tafels aan de kant waren geschoven werd er een soort danszaal gemaakt. Toen na enige tijd van kunstjes uithalen en een beetje raar staan springen (van dansen was al een tijdje geen spraken meer), kwam er om ongeveer twaalf uur een striptease. Daar waren vooral Bart en Martijn nog gelukkiger mee dan Menno, je kan wel zeggen dat die het hardst riepen en er waren er ook die meteen wisten waar ze hun 21ste verjaardag zouden vieren...! De volgende morgen, die nou niet bepaald vroeg begon, maar laat was het zeker niet, hebben we eerst ontbeten, en daarna zijn Ivo, Ronald en Martijn een stuk met de motor gaan rijden. En toen zijn Menno, Mark, Bart, Joke, Leonard, Marjo, Stephanie, Annelore en ik naar Vyssi Brod gegaan om even rond te kijken en daar hebben we meteen wat spullen gekocht. Op maandag zijn we met z'n allen naar het Lipnomeer gegaan om te zwemmen. Het water was er nog best wel koud. Daar hebben we ook met de rubberboot gevaren en lekker op luchtbedden rondgedobberd. Later zijn Bart, Martijn, Mark, Menno en ik nog met de motor naar Cesky Krumlov gereden. Een leuk stadje en het was er mooi weer. Nadat we de krant hadden gekocht en nog wat gedronken gingen we weer terug. 's Avonds hebben we gegeten en toen zijn we ook begonnen met Black Jack. Dat gokken hebben we bijna iedere dag gedaan, volgens mij hebben we dat iedere dag gedaan om heel precies te zijn.

De dag daarop zijn we met zijn alle gaan kanoën op de Moldau. Dat was heel leuk en heel nat! We hadden zes boten, die werden bezet door de volgende koppels: Bart en Joke, Marjo en Leonard, Menno en Stephanie, Ivo en Annelore, Martijn en Mark, Ronald en Ik. Ronald en ik hadden al gezegd dat we vast en zeker wel om zouden gaan en dat iedereen nat zou worden. Onze bedoeling om Martijn en Mark om te gooien is helaas mislukt. Daarvoor in de plaats zijn we zelf omgegaan om nog geen vijf minuten later te zinken. Inderdaad, we zonken, we hadden zoveel water in de boot, dat toen we gingen voordoen hoe we waren omgegaan er iets te veel water in de boot kwam met als gevolg dat de boot zinkte. Dat schijnt er heel leuk uitgezien te hebben. Martijn en Mark moesten er althans smakelijk om lachen en al zeg ik het zelf, wij ook. Gelukkig komt boontje om zijn loontje, want Martijn en Mark zaten heel de tijd al tegen iedereen te joelen, maar op een gegeven moment ook tegen een meisje met haar vriend. Even later toen we aan de koffie en thee zaten, kwamen ze erachter dat dat meisje dus Nederlands sprak, ze had een jaar in Nederland gewoond. Heel toevallig want datzelfde meisje en d'r vriend hadden Leonard en Marjo geholpen met de boot over de kant slepen, dus ze kwamen bij ons zitten. Nou toen waren er aan tafel dus twee mensen wel errug stil en rood... Na ons kano avontuur,

zijn we 's avonds maar weer rustig gaan Black Jack-en. Op woensdag ging iedereen een beetje zijn eigen gang, Marjo, Leonard, Stephanie en Annelore gingen naar Ceské Budejovice, Ivo, Martijn, Mark en Menno gingen daar ook heen alleen dan met de motor en Bart, Joke, Ronald en ik gingen naar Cesky Krumlov om het kasteel daar te bezoeken. Die dag zijn er ook nog twee bonnen uitgeschreven: aan Leonard en Menno, ze reden beide in een straat die alleen voor voetgangers was. Er was alleen wel een klein verschil: Menno had een bon van 1000 kronen, Leonard eentje van 200 kronen. Laten we het er maar op houden dat Leonard goed met de politieagent op kon opschieten. (of hij is gewoon heel erg goed in afdingen, héél erg goed). Op donderdag hadden ze heel slecht weer afgekondigd, dus gingen we maar niet te ver weg in verband met de regen. Nou het was dus stralend weer. Maar toen zijn we met zijn zevenen gaan wandelen, wat de jongens toen hebben gedaan weet ik eigenlijk niet. 's Avonds zijn de jongens uitgegaan, ik was ook mee. Naar een heel erg drukke discotheek, inclusief personeel waren er vijftien mensen!! Dus om ongeveer half een waren we terug. Daar aangekomen troffen we een nogal aangeschoten Franta aan. Toen kregen we Fernet Stock aangeboden, deze was met citrus, ik had al een slok op van de pure (bart had die staan). Nou of er nou citrus bij zit of niet, het blijft een niet te drinken drankje, het brand echt helemaal in je keel!! Nadat Franta's vrouw Vladka had gebeld dat ie moest komen en iedereen al zowat aan de telefoon had gehad op Franta na zijn we maar gaan slapen. Zbynek had het beter gedaan, die was 'm gewoon ongemerkt gesmeerd. Op vrijdag zijn we vast de spullen gaan pakken en nog naar Vyssi Brod geweest. Daar hebben we allemaal nog van alles en nog wat gekocht, en konden ze naar liever leed afdingen. Vooral Ivo had een goede techniek: "er zitten geen mouwen aan en je vraagt zoveel? Ik ga niet voor lucht betalen". En ook Leonard kan er wat van... Ook de vrijdag was zo om en voor we het wisten was het zaterdag en was het tijd om te ontbijten, de spullen in te laden en afscheid te nemen. Maar een vakantie zonder zieken, nee dat is het niet geweest, Mark voelde zich vrijdag niet goed en heeft toen de inhoud van zijn maag eruit gegooit en Stephanie was op het moment dat we weggingen niet goed. De autodeur zat net dicht op het moment dat ze roept: "aan de kant eruit, ik moet kotsen". Onze terugreis bestond uit ongeveer elf uur. We reden om half twaalf 's middags weg en waren om half elf 's avonds thuis (we hadden toen ongeveer 960 km gereden). Onderweg hebben we zes stops gehad. De totale hoeveelheid kilometers die wij hebben gereden is 2100 km. Hoe de terugweg van de motoren eruitzag weet ik niet dus laat ik dat aan iemand anders over om hun terugreis te beschrijven, zodat ook dat niet ontbreekt. Ik wil nog wel even kwijt dat ik het een hele leuke vakantie vond en ik wil iedereen daarvoor bedanken!! En nog een complimentje aan Joke dat ze de reis helemaal heeft gemaakt met haar eigen motor!!!

Groetjes Kimberley

De motoren en de Mondeo gingen dus een andere weg terug en na afscheid te hebben genomen van de anderen en van Vhyldka hebben we nog even beneden gestopt om afscheid te nemen van Zbynek en Martina. Daarna begon onze terugreis om het Lipnomeer heen richting Horni Plana om uiteindelijk bij Strazny Tsjechie te verlaten. Echter niet na nog een keer te tanken en nog een laatste stop bij de stalletjes, waar Ivo alweer niet bij weg te slaan was. Na een vooral voor de jongens "mooie" route langs het vele "vrouwelijk schoon" dat hun waar aanbod verlieten we Tsjechie aan de voor ons goede kant. De andere weghelft had n.l. een file van een aantal kilometers. Na een mooie tocht hebben we gebivakkeerd in een hotel in

Bayreuth. De jongens wilden graag in een grote stad overnachten, zodat ze nog konden gaan stappen, maar ook hier is er niet veel van gekomen. Zondag de weg vervolgd en nog mening bochtje en afdaling gehad, vooral in de buurt van Eisenach. Hier was het echter ook er druk en schoot het soms niet erg op. Uiteindelijk toch nog tot aan Warburg gekomen toen het begon te regenen en we dus hier maar overnacht hebben. Een leuk plaatsje waar we 's avonds iets gegeten hebben en nog even een klein wandelingetje gemaakt hebben en een kopje koffie gedronken hebben op een terrasje. Maandag was het tijd voor de laatste ruk. Hier hebben we opnieuw de route ingekort en zijn we via Paderborn naar Munster gereden om daarna weer op de uitgezette route terug te komen. Op deze dag vroegen de jongens zich af wat er met Joke aan de hand was, want ineens ging het wel hard en volgens Martijn kwamen zelfs de vlammen uit haar uitlaat. In Gronau nog even geluncht (alweer bij MC Donalds, ik kan zo langzamerhand geen hamburgers meer zien) en daarna weer terug in Nederland. Na nog een klein uurtje gereden te hebben waren we weer "thuis" in de Maria Rutgersstraat, waar de koffie al klaar stond. Ronald en Mark waren het laatste stuk alvast doorgereden om die te gaan zetten. Heerlijk jongens. De niet Koornneefjes werden hier ook allemaal warm onthaald door ouders, zusje en vriendinnen. We hebben de dag c.q. vakantie afgesloten door met elkaar en de ouders lekker te gaan chinezen en nog even naar de kroeg te gaan. Het was een hele leuke vakantie en ik geloof dat iedereen het naar zijn zin heeft gehad. Er hebben zich geen nare dingen voorgedaan en alle motoren en auto's zijn heel gebleven op een spiegel van de motor van Menno en de airco van de auto van Leonard na.

Groetjes Joke